

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4487/2560

พนักงานอัยการจังหวัดวิเชียรบุรี โจทก์ นายศราวุธ เชื้อตระกูล จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 24, ป.วิ.อ. มาตรา 87, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาศาลยุติ พ.ศ. 2550 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยเสพเมทแอมเฟตามีนโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต แม้ความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายซึ่งอยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลแขวง เป็นความผิดคนละกรรมกับความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตก็ตาม แต่ความผิดทั้งสองฐานได้กระทำลงโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกันและเกี่ยวพันกัน จึงเป็นกรณีความผิดหลายเรื่องเกี่ยวพันกัน โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องจำเลยในความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายพร้อมกับความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตต่อศาลจังหวัดได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 24 ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาศาลยุติ พ.ศ.2550 มาตรา 3 กรณีไม่ต้องด้วย มาตรา 3 และมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ.ให้นำวิธีพิจารณาคดีอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ.2520 โจทก์จึงฟ้องจำเลยในความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พร้อมกับความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตโดยไม่ต้องขอผิดฟ้อง ขณะโจทก์ยื่นฟ้องคดีนี้จำเลยถูกฟ้องในคดีของศาลชั้นต้นและถูกคุมขังอยู่ ต้องถือว่าจำเลยอยู่ในอำนาจศาลแล้ว แม้พนักงานสอบสวนไม่ได้ขออำนาจศาลฝากขังจำเลยในคดีนี้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 87 ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีอาญาศาลยุติ พ.ศ.2550 มาตรา 3 ซึ่งเป็นบทบัญญัติให้อำนาจศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้ระหว่างสอบสวนเนื่องจากมีเหตุจำเป็นที่จะต้องทำการสอบสวนหรือเพื่อการฟ้องคดีก็ตาม ก็หาเป็นเหตุทำให้โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 67, 91 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 นับโทษจำเลยต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1210/2557 และคดีอาญาหมายเลขดำที่ 1211/2557 ของศาลชั้นต้น จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาศาลยุติพิพากษายืน โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเสพเมทแอมเฟตามีนโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต แม้ความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายซึ่งอยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลแขวง เป็นความผิดคนละกรรมกับความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตก็ตาม แต่ความผิดทั้งสองฐานได้กระทำลงโดยผู้กระทำผิดคนเดียวกันและเกี่ยวพันกัน จึงเป็นกรณีความผิดหลายเรื่องเกี่ยวพันกัน โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องจำเลยในความผิดฐานเสพเมทแอมเฟตามีนโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย พร้อมกับความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตต่อศาลจังหวัดได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 24 ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดี

ยาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 กรณีไม่ต้องด้วยมาตรา 3 และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ.2520 โจทก์จึงฟ้องจำเลยในความผิดฐานเสพยาเสพติดโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายพร้อมกับความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตโดยไม่ต้องขอผิดฟ้อง และแม้ก่อนหน้านี้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อรับการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติด และต่อมาคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจังหวัดเพชรบูรณ์มีคำสั่งแจ้งส่งตัวจำเลยคืน เนื่องจากจำเลยถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นก็ตาม แต่ขณะโจทก์ยื่นฟ้องคดีนี้ จำเลยถูกฟ้องในคดีดังกล่าวต่อศาลชั้นต้นและถูกคุมขังอยู่ในคดีดังกล่าว ต้องถือว่าจำเลยอยู่ในอำนาจศาลแล้ว แม้พนักงานสอบสวนไม่ได้ขออำนาจศาลฝากขังจำเลยในคดีนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 87 ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 มาตรา 3 ซึ่งเป็นบทบัญญัติให้อำนาจศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้ระหว่างสอบสวนเนื่องจากมีเหตุจำเป็นที่จะต้องทำการสอบสวนหรือเพื่อการฟ้องคดีก็ตาม ก็หาเป็นเหตุทำให้โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องไม่ เมื่อโจทก์ฟ้องคดีนี้ภายในอายุความ โจทก์ย่อมมีสิทธินำคดีมาฟ้องได้ ที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องและพิพากษายกฟ้องโจทก์นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษายกคำพิพากษาศาลล่างทั้งสอง ให้ศาลชั้นต้นประทับฟ้องโจทก์ แล้วดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ต่อไปตามรูปคดี

องค์คณะ

ธนาพนธ์ ชวรุ่ง · ถนอมรัตน์ เลิศไพโรจน์ · สมจิตร ทองศรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4487/2560>